

Impact of Webb's DOK Questioning on Thai Literature Reading Comprehension in Grade 8 Learners at a Bangkok International School

Tanpitcha Chankoom^{*1} and Petch Wijitnawin²

¹ Student of Master of Education Program in Teaching Thai, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

² Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

^{*} Corresponding author. E-mail: 6612610012@ru.ac.th

ABSTRACT

This research article aimed to evaluate effects of using a Webb's Depth of Knowledge taxonomy questioning technique on grade 8 secondary school students' reading comprehension ability regarding Thai literature by comparing the median score of reading comprehension ability prior to and after learning by following the Webb's Depth of Knowledge taxonomy questioning technique which is the experiment. This study aimed to evaluate the impacts of Webb's Depth of Knowledge questioning technique on Grade 8 students' Thai literature reading comprehension by comparing their median scores before and after the intervention. The samples consisted of 19 Grade 8 learners from an international school in Bangkok during the 2024 academic year, selected through purposive sampling and taught using Webb's Depth of Knowledge taxonomy questioning technique. The research instrument was a 30-item multiple-choice reading comprehension test. The experiment used 10 lesson plans based on the Webb's Depth of Knowledge taxonomy questioning technique, each lasting 40 minutes. The study was conducted over two weeks with five sessions per week. Quantitative data were analyzed to determine the median and standard deviation. Additionally, the results were analyzed for statistical significance using the Wilcoxon test. The findings showed that the median score of Grade 8 students' Thai literature reading comprehension after the experiment was of significantly higher than before, at the 0.05 level.

Keywords: Webb's Depth of Knowledge Taxonomy Questioning Technique,
Reading Comprehension Ability Regarding Thai Literature, Grade 8 Students

ผลของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นเกรด 8 โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ธัญพิชชา จันทร์คุ้ม^{1*} และ เพชร วิจิตรนาวัน²

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: 6612610012@ru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นเกรด 8 โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นเกรด 8 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นเกรด 8 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการแบบเจาะจง จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge จำนวน 10 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 40 นาที ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล จำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ รวมทั้งสิ้น 10 คาบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่านัยสำคัญของความแตกต่าง โดยใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon test ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค การตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge มีคะแนนมัธยฐานของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge, ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดี, นักเรียนชั้นเกรด 8

© 2025 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

การศึกษาวรรณคดีมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะในบริบทโรงเรียนนานาชาติที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม วรรณคดีเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการตีความ รวมถึงเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้คุณค่าและแนวคิดทางวัฒนธรรมไทยผ่านภาษาและบริบทประวัติศาสตร์ นักเรียนที่เรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองมักพบความท้าทายในการเข้าถึงวรรณคดี ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้และเชื่อมโยงองค์ความรู้ (Appleman et al., 2020) อย่างไรก็ตาม นักเรียนจำนวนมากประสบปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ส่งผลกระทบต่อการเรียนในวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ การอ่านวรรณคดีจึงมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เนื่องจากวรรณคดีไม่เพียงถ่ายทอดเรื่องราว แต่ยังแฝงคุณค่าทางภาษาและวัฒนธรรมที่ต้องการการตีความและการคิดวิเคราะห์ที่สูงขึ้น (ดวงมน จิตรจันทน์, 2565) การฝึกอ่านวรรณคดีช่วยเสริมสร้างความสามารถในการทำ ความเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อน ส่งเสริมจินตนาการและวิจารณ์ญาณ การเรียนรู้ที่มีคุณภาพจากครูผู้สอนที่มีความรู้และสามารถ กระตุ้นความสนใจของนักเรียนจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านที่ลึกซึ้งและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การเรียนวรรณคดีไทยในโรงเรียนนานาชาติสำหรับนักเรียนเกรด 8 ซึ่งเทียบเท่ากับระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังคงยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยมีมาตรฐาน ท 1.1 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้และความคิดในการตัดสินใจและแก้ปัญหา พร้อมทั้งส่งเสริมการรักการอ่าน อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครพบว่าต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน นักเรียนประสบปัญหาในการอ่านและตีความบทประพันธ์ในวรรณคดี เนื่องจากบริบทของโรงเรียนนานาชาติทำให้ขาดความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะการทำความเข้าใจกับคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ส่งผลให้ไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องและเจตนารมณ์ของผู้แต่งได้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนยังพบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ก็เผชิญปัญหาเดียวกันในการอ่านเพื่อความเข้าใจในบทอ่านต่าง ๆ เช่น วรรณคดีและเรื่องสั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อทักษะอื่น ๆ ในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐาน

จากปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจที่พบในนักเรียน แสดงให้เห็นว่าทักษะนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ครูควรให้ความสำคัญและหาแนวทางแก้ไข เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ซึ่งพัฒนาโดย Norman Webb ในปี 1990 และอธิบายโดย Gunning (2024) มุ่งเน้นการวิเคราะห์และจัดระดับความซับซ้อนของกระบวนการคิดที่ใช้ในการทำงานและการประเมินผล เทคนิคนี้ประกอบด้วยคำถาม 4 ระดับ ได้แก่ (1) การจดจำ (Recall) เน้นการถามความรู้ความจำ (2) ทักษะและแนวคิด (Skills & Concepts) เน้นการคาดคะเนผลลัพธ์และสรุปข้อมูล (3) การคิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic Thinking) เน้นการวิเคราะห์สาระสำคัญและวิพากษ์วิจารณ์ และ (4) การคิดเชิงขยาย (Extended Thinking) เน้นการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เทคนิคนี้ช่วยพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนจากระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง สอดคล้องกับที่ Webb, N. L. (2002) กล่าวว่าช่วยออกแบบคำถามที่เหมาะสมกับพัฒนาการทางความคิดของนักเรียน ตั้งแต่การจดจำจนถึงการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์แนวทางใหม่ นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้และนำไปใช้ได้จริงผ่านประสบการณ์ของตนเอง

การศึกษาของ Daniyarova, K. A. (2024) พบว่า การใช้ระดับความลึกของความรู้ตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge สามารถช่วยครูในการสร้างและปรับกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการคิดเชิงตรรกะและการคิดเชิงวิจารณ์ญาณ โดยครูสามารถจัดกิจกรรมตามความซับซ้อนของการคิดที่ต้องใช้ในการทำกิจกรรม ซึ่งช่วยกระตุ้นการคิดในระดับสูงขึ้น นอกจากนี้ งานวิจัยอื่น ๆ ยังแสดงให้เห็นถึงผลของการใช้การตั้งคำถามตามกรอบนี้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และทักษะการแก้ปัญหา (Demiralp & Ozudogru, 2023; Al-Massarweh, 2023; Yanagisawa et al., 2020) อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีงานวิจัยที่นำเทคนิคนี้มาปรับใช้กับการเรียนวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประเมินผลของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนเกรด 8 ในโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนฝึกฝนทักษะการอ่านและสามารถนำความรู้จากวรรณคดีไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินผลของการใช้ เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of knowledge ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นเกรด 8 โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีก่อนและหลังจากการได้รับ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of knowledge

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental research design) (Cohen et al, 2018) โดยมีระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักเรียนภายในห้องเรียนซึ่งถูกกำหนดรายชื่อ จำนวนนักเรียน และตารางสอนโดยโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่ง ซึ่งทำให้งานวิจัยนี้มีลักษณะเป็นแบบ field experiment ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดนักเรียนกลุ่มดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่าง (samples) ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยเป็นนักเรียนชั้นเกรด 8 จำนวน 19 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกผู้เรียนมาเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) (Creswell & Guetterman, 2019)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge จำนวน 10 แผน แผนละ 40 นาที ได้แก่ 1) ประวัติความเป็นมาของวรรณคดีบทเสภาสามัคคีเสวก 2) เนื้อหาถอดคำประพันธ์ ตอน วิศวกรรมา 3) เนื้อหาถอดคำประพันธ์ ตอน สามัคคีเสวก 4) คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้านวรรณศิลป์ และคุณค่าด้านสังคม โดยผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge และศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และศึกษารายละเอียดเนื้อหาจากหนังสือเรียน สารการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากนั้นจึงจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดี

ขั้นตอน	การใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge
1. ชี้นำกิจกรรม	ครูกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ ให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้การสนทนา การตั้งคำถามหรือศึกษากรณีตัวอย่าง และทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นสำหรับความรู้ใหม่ หลังจากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และให้นักเรียนร่วมอภิปรายกัน ในชั้นเรียน
2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ขั้นตอน Webb's Depth of Knowledge คำถามระดับที่ 1 ครูเน้นการถามความรู้ความจำ รายละเอียดและข้อเท็จจริงจากเรื่องที่ศึกษา - นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้เพื่อค้นหาคำศัพท์ยาก และทำความเข้าใจคำศัพท์ในวรรณคดี คำถามระดับที่ 2 ครูเน้นการใช้คำถามในเชิงคาดคะเนผลลัพธ์ สรุปรายละเอียดจากเรื่องที่ศึกษา ตลอดจนระบุแนวคิด (main idea) จากวรรณคดี - นักเรียนเขียนสรุปข้อมูลความรู้จากวรรณคดีในบทเรียน แล้วเรียบเรียงหรือสรุปรายละเอียดจากวรรณคดีตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเอง คำถามระดับที่ 3 ครูเน้นการวิเคราะห์สาระสำคัญ (theme) สรุปรายละเอียดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย สามารถวิเคราะห์วัตถุประสงค์ในการแต่งของผู้ประพันธ์ (จากข้อมูลที่ซ่อนแฝง) และวิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่ศึกษาได้อย่างมีเหตุผล - นักเรียนเขียนวิเคราะห์สาระสำคัญที่ได้จากการแต่งของผู้ประพันธ์และวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล คำถามระดับที่ 4 ครูเน้นการถามเพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย - ให้นักเรียนวิเคราะห์และสังเคราะห์จากวรรณคดี และให้นักเรียนตอบคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่ได้ศึกษา
3. ขั้นสรุปกิจกรรม	- ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากวรรณคดี เรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร หลังจากได้เรียนวรรณคดีเรื่องนี้จบ - ครูเป็นผู้สรุปบทเรียนทั้งหมดให้นักเรียนเข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจน

จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำพร้อมทั้งพิจารณาความเหมาะสมด้านเนื้อหา กิจกรรม และเวลาของแต่ละแผน ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา จำนวน 3 คน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มทดลองต่อไป

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดี ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมถึงศึกษาเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ สาระการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย จำนวน 60 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาของแบบทดสอบ จากนั้นนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out) เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.21 - 0.74 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21 - 0.71 จำนวน 40 ข้อ แล้วนำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.89 จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วัดทั้งก่อนและหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นเกรด 8 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge จะมีความสามารถในการอ่านวรรณคดีสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากต้นสังกัดในการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยภายในโรงเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัยกับผู้ปกครอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนเริ่มทำการเก็บข้อมูล ทั้งนี้เพื่อเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักจริยธรรมการวิจัย โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลของนักเรียนทุกคนเป็นความลับและได้กำหนดใช้ชื่อสถานศึกษาเป็นนามสมมุติแทนชื่อสถานศึกษาจริง (Creswell and Guetterman, 2019)

4.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนจำนวน 19 คน ทำแบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดี จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 10 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 10 คาบ ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลวิจัย 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ

4.4 เมื่อทำการจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีอีกครั้ง โดยแบบทดสอบดังกล่าวเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง แต่สลับข้อกันเพื่อไม่ให้นักเรียนสามารถจำข้อคำถามและคำตอบได้

4.5 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยพิจารณาคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นเกรด 8 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยพิจารณาการแจกแจงความถี่ภายใต้

พื้นที่ได้ไค้ (frequency distribution) พบว่าข้อมูลคะแนนดังกล่าว มีลักษณะแจกแจงไม่ปกติ (non-normal distribution) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ one group pre-test and post-test intervention ซึ่งเก็บข้อมูลจากนักเรียนเพียงกลุ่มเดียวก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิติแบบไม่อิงพารามิเตอร์ (non-parametric statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ Wilcoxon Signed-Rank Test ซึ่งเหมาะสมกับการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่ม (comparison within group) โดยเฉพาะในกรณีที่ข้อมูลไม่เป็นไปตามสมมติฐานการแจกแจงแบบปกติ และไม่มีการสุ่มกลุ่มควบคุม (no control group) ทั้งนี้ การเลือกใช้ Wilcoxon Test จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภายใต้บริบทของการทดลองภาคสนาม (field experiment)

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้คำนวณค่ามัธยฐาน (Median) ค่าความเบี่ยงเบนมัธยฐาน (Median Absolute Deviation: MAD) และใช้โปรแกรม SPSS ในการคำนวณค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Wilcoxon Signed-Rank Test (Cohen et al., 2018)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผลคะแนนการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นเกรด 8 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge สรุปได้ว่า คะแนนทดสอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นเกรด 8 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge

ช่วงเวลา	จำนวนนักเรียน (N)	Median	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	Z	Sig.
ก่อนการทดลอง	19	15	3.01	- 3.874	0.001*
หลังการทดลอง	19	21	2.75		

หมายเหตุ: *p < 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นเกรด 8 ที่ได้รับการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge มีค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

อภิปรายผล

ผลของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียน ชั้นเกรด 8 พบว่า นักเรียนชั้นเกรด 8 มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge โดยมีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ใช้กระบวนการไต่ระดับคำถามจากง่ายไปยาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Al-Massarweh, S. (2023) ทั้งนี้ที่กล่าวว่าอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ช่วยกระตุ้นสมองของนักเรียนให้ค่อย ๆ ก้าวข้ามจากการจดจำ ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้แต่ละระดับของคำถาม โดยเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น ทำให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ การเรียนรู้จริง การสรุปบทเรียนและอภิปรายสะท้อนคิด (Reflection) นอกจากนี้นักเรียนยังได้ประมวลความคิดของตนเองและเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการทดลอง Demiralp, N., & Ozudogru, H. Y. (2023) สรุปว่า ครูสามารถใช้กรอบแนวทางนี้เพื่อสร้างกิจกรรมที่มีความท้าทายและกระตุ้นการคิดในระดับสูงมากขึ้น เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน เป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับครู เนื่องจากช่วยให้ครูสามารถระบุความต้องการทางปัญญาของกิจกรรม และตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูลในการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Eddy, C. M., & Kuehnert, E. A. (2018) ที่กล่าวว่า ระดับของเทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน มีทั้งหมด 4 ระดับ ตั้งแต่การระลึกถึงข้อมูลพื้นฐานไปจนถึงการเข้าใจแนวคิดและการคิดเชิงเมตาตอก นักเรียนจะได้ใช้การคิดในระดับสูงและส่งเสริมความซับซ้อนของการคิดที่จำเป็นในการนำความเข้าใจไปใช้ในโลกแห่งความเป็นจริง สอดคล้องกับ Nguyen, T. M. H., & Webb, S. (2017) ที่กล่าวว่าแนวทางนี้ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้การคิดในระดับที่หลากหลายและลึกซึ้งขึ้น โดยเริ่มจากการตอบคำถามในระดับพื้นฐาน เช่น การจำข้อมูล ไปจนถึงการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการกระตุ้นการคิดเชิงวิจารณ์ญาณและการคิด เชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ทั้งนี้ เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yanagisawa, A., Webb, S., & Uchihara, T. (2020) ซึ่งนำมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสำคัญใน การกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาของวรรณคดีเข้ากับชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพการที่นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเข้าใจวรรณคดีจากการใช้คำถามที่มีระดับความยากแตกต่างกันตามระดับเทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธานนั้น นอกจากจะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อนมากขึ้นแล้ว ยังช่วยให้พวกเขาสามารถวิเคราะห์และตีความวรรณคดีในแง่มุมที่หลากหลายและลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยใช้การ ตั้งคำถามที่ตรงกับระดับความสามารถและความเข้าใจของนักเรียน โดยเริ่มจากกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยใช้การสนทนาและการตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีที่จะศึกษา ซึ่งช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เก่าและความรู้ใหม่ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและร่วมอภิปรายกันในห้องเรียน การกระตุ้นด้วยวิธีนี้ช่วยสร้างแรงจูงใจและทำให้การเรียนรู้การอ่านมีชีวิตชีวา และสนุกสนานขึ้น นักเรียนจะเริ่มให้ความสนใจต่อการเรียนรู้และเห็นความสำคัญของเนื้อหาที่จะศึกษา ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมให้พวกเขาสามารถเข้าใจวรรณคดีได้ดีขึ้นในขั้นตอนถัดไป

คำถามระดับที่ 1 (Level 1: Recall and Reproduction) ระดับนี้เน้นที่การถามเพื่อให้เรียนรู้และจำข้อมูลพื้นฐานจากเรื่องที่ศึกษา เช่น การจำคำศัพท์หรือข้อเท็จจริงในวรรณคดี การให้คำถามนี้ช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ดีในการทำ ความเข้าใจเรื่องราวและช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านที่สามารถจับใจความสำคัญได้เร็วขึ้น นักเรียนจะเข้าใจคำศัพท์ในวรรณคดีได้อย่างลึกซึ้งและพร้อมสำหรับการเรียนรู้ในขั้นตอนต่อไป จากนั้นคำถามระดับที่ 2 (Level 2: Skills and Concepts) การถามในระดับนี้จะเน้นการคาดคะเนผลลัพธ์ การสรุปข้อมูล หรือการระบุแนวคิดหลักของเรื่องจากวรรณคดี เช่น การให้เขียนสรุปข้อมูลและเรียบเรียงตามความเข้าใจของตนเอง เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และเข้าใจสาระสำคัญในเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การฝึกคิดแบบนี้ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการเชื่อมโยงข้อมูลและสรุปความได้อย่างมีประสิทธิภาพในคำถามระดับที่ 3 (Level 3: Strategic Thinking) ในระดับนี้จะมีการถามเพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์สาระสำคัญ (theme) และวิพากษ์วิจารณ์เรื่องราวในวรรณคดีได้ เช่น การถามให้นักเรียนวิเคราะห์วัตถุประสงค์ในการแต่งของผู้ประพันธ์

และวิจารณ์เนื้อหาวรรณคดี นักเรียนจะต้องคิดอย่างลึกซึ้งและเชื่อมโยงเนื้อหากับแนวคิดต่าง ๆ การฝึกฝนการคิดในระดับนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถตีความวรรณคดีในเชิงลึกและมีทักษะในการมองเนื้อหาจากมุมมองต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ในคำถามขั้นสุดท้าย คือ คำถามระดับที่ 4 (Level 4: Extended Thinking) ระดับนี้นักเรียนจะถูกถามให้ทำ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น การให้ทำการสังเคราะห์เนื้อหาวรรณคดีและเชื่อมโยงกับประเด็นหรือบริบทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง การถามในระดับนี้จะช่วยให้การคิดของนักเรียนมีความซับซ้อนขึ้น และส่งเสริมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยที่นักเรียนไม่เพียงแค่เข้าใจเนื้อหาวรรณคดี แต่สามารถเชื่อมโยงและประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นเกรด 8 มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียน โดยเฉพาะในแง่ของการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้เนื้อหาจากวรรณคดีในชีวิตจริง ซึ่งเทคนิคนี้ช่วยเพิ่มความสามารถในการเข้าใจรายละเอียดและสาระสำคัญของวรรณคดีในระดับที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้ดังนี้

1. การใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธานเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านและเข้าใจวรรณคดี ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียน โดยเฉพาะเมื่อใช้คำถามที่มีระดับความลึกแตกต่างกัน นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวรรณคดีได้ดีขึ้นและสามารถเชื่อมโยงเนื้อหานั้นกับแนวคิดหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การพัฒนาทักษะการคิดเชิงลึก การตั้งคำถามตามระดับต่าง ๆ ของเทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธานช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิดลึกซึ้งและมีการวิเคราะห์ที่มากขึ้น โดยเริ่มจากการเข้าใจข้อมูลพื้นฐาน (Webb's Depth of Knowledge Level 1) ไปจนถึงการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งความรู้หลากหลาย (Webb's Depth of Knowledge Level 4) ทำให้การเรียนรู้วรรณคดีไม่เพียงแต่การอ่านเพื่อจับใจความ แต่ยังส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลจากวรรณคดีเรื่องที่ศึกษา
3. การกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ การใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน ช่วยกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนวรรณคดีของนักเรียน เนื่องจากการตั้งคำถามในแต่ละระดับช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และรู้สึก ท้าทายจากการแก้ไขปัญหาหรือการตีความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น ซึ่งเพิ่มความกระตือรือร้นในการเรียนรู้วรรณคดี
4. การประยุกต์ใช้วรรณคดีในชีวิตจริง การใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน ช่วยให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากวรรณคดีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น การเชื่อมโยงข้อคิดจากเรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก มาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะในการใช้ความรู้ทางวรรณคดีในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย

สรุปผลการวิจัย

ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นเกรด 8 พบว่า นักเรียนชั้นเกรด 8 มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีด้วยการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge เนื่องจากนักเรียนมีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเหตุมาจากการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge ซึ่งเป็นการใช้คำถามในแต่ละระดับของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธานที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ข้อมูลจากเนื้อหาจากวรรณคดีได้ในชีวิตจริง อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์และการพัฒนาทักษะการอ่านวรรณคดีที่ลึกซึ้ง โดยเฉพาะในการวิเคราะห์สาระสำคัญ (theme) และการวิพากษ์วิจารณ์งานเขียนได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งทักษะเหล่านี้มีความสำคัญในการ

พัฒนาความสามารถทางภาษาและการคิดในระดับสูงและสามารถในการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น และทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดเชิงวิพากษ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังนั้น ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งยังสามารถส่งเสริมการคิดเชิงวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต จึงควรเผยแพร่และส่งเสริมให้ครูผู้สอนในรายวิชาวรรณคดีหรือวิชาอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับมัธยมศึกษาได้นำเทคนิคนี้ไปประยุกต์ใช้ในการกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และขยายผลไปสู่บริบทการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้อย่างกว้างขวาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการทดลองของผู้วิจัย พบว่า เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน Webb's Depth of Knowledge สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนะนำให้ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้นำเทคนิคนี้ไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนวรรณคดี เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์และตีความเนื้อหาวรรณคดีได้อย่างลึกซึ้งและมีความเข้าใจที่ดีขึ้น

1.2 ควรให้ความสำคัญกับการฝึกฝนทักษะการถามคำถามที่ช่วยกระตุ้นการคิดและการวิเคราะห์ โดยเฉพาะในคำถามระดับที่ 3 และ 4 ที่เน้นการคิดเชิงกลยุทธ์และการขยายความคิด ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียน

1.3 ควรใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน ร่วมกับการประเมินผลที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การเขียนวิเคราะห์ หรือการใช้การทดสอบหลังการเรียน เพื่อประเมินการพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดของนักเรียนในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางด้านพื้นฐานการอ่าน เช่น นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน เพื่อประเมินว่าผลของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามอนุกรมวิธาน จะเป็นอย่างไรในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน

2.2 ควรมีการศึกษาผลการใช้เทคนิค DOK ในระยะยาว เพื่อติดตามว่าการใช้เทคนิคนี้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดของนักเรียนอย่างต่อเนื่องในระยะยาวหรือไม่

2.3 เนื่องจากงานวิจัยมีกลุ่มตัวอย่างเพียงแค่ 19 คน จึงทำให้เกิดข้อจำกัดในงานวิจัย คือ ผลการวิจัยไม่สามารถอ้างอิงไปยังประชากรที่เป็นกลุ่มอื่น ๆ ได้ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้การเก็บข้อมูลควรจะต้องเก็บให้ได้มากกว่านี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนหรือมีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.

_____. (2560). *เรียนรู้เข้าใจวรรณคดีไทยของชาติ*. กรุงเทพฯ: บริษัท เอกพิมพ์ไทย จำกัด.

ดวงมน จิตรจันทน์. (2565). *วรรณคดีวิจารณ์เบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ปทุมธานี: เดอะบุ๊คส์พลัส.

Al-Massarweh, S. (2023). The extent of knowledge of achieving the final exam questions for the sixth to eleventh grades to the levels Depth of Knowledge (DOK) Webb in Jordan. *Modern Applied Science*, 17(2), 70–82.

- Appleman, D., Beach, R., Simon, R., & Fecho, B. (2020). *Teaching literature to adolescents*. (4th ed.). Oxfordshire: Routledge.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research Methods in Education*. (8th ed.). Oxfordshire: Routledge.
- Creswell, J. W. & Guetterman, T. C. (2019). *Educational Research: Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research*. (6th ed.). New York: Pearson Education.
- Daniyarova, K. A. (2024). Using Depth of Knowledge (DOK) Levels in Creating and Adapting the Activities to Enhance Logical and Critical Thinking. *European Journal of Research and Reflection in Educational Sciences*, 12(1), 22-28.
- Demiralp, N., & Ozudogru, H. Y. (2023). An analysis of the learning outcomes of the 2018 geography curriculum for 9th and 10th grades according to Webb's depth of knowledge. *Asian Journal of Education and Training*, 9(4), 142–150.
- Eddy, C. M., & Kuehnert, E. A. (2018). The advancement of teacher questions in mathematics education. *American Educational History Journal*, 45(2), 33–53.
- Gunning, T.G. (2024). *Creating literacy instruction for all students*. (11th ed.). New Jersey: Pearson Education.
- Nguyen, T. M. H., & Webb, S. (2017). Examining second language receptive knowledge of collocation and factors that affect learning. *Language Teaching Research*, 21(3), 298–320.
- Webb, N. L. (2002). *Depth-of-Knowledge Levels for Four Content Areas*. Washington, D.C.: Council of Chief State School Officers.
- Yanagisawa, A., Webb, S., & Uchihara, T. (2020). How do different forms of glossing contribute to L2 vocabulary learning from reading? A meta-regression analysis. *Studies in Second Language Acquisition*, 42(2), 411–438.